

ZLESN

1

2

ZLESN

Základy lesnické typologie

Rozmanitost přírodních podmínek v ČR

3

3

Základy lesnické typologie

Rozmanitost přírodních podmínek v ČR

Nutnost diferencovaného hospodaření v lesích
(diferencované pěstění lesů)

Přírodní podmínky z lesnického hlediska v ČR charakterizovány **TYPOLOGICKÝM SYSTÉMEM**

Soubory lesních typů		Přehled souborů lesních typů															
Typologie lesů																	
Skupina	Podskupina	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	1.1	1.1.1	1.1.2	1.1.3	1.1.4	1.1.5	1.1.6	1.1.7	1.1.8	1.1.9	1.1.10	1.1.11	1.1.12	1.1.13	1.1.14	1.1.15	1.1.16
2	2.1	2.1.1	2.1.2	2.1.3	2.1.4	2.1.5	2.1.6	2.1.7	2.1.8	2.1.9	2.1.10	2.1.11	2.1.12	2.1.13	2.1.14	2.1.15	2.1.16
3	3.1	3.1.1	3.1.2	3.1.3	3.1.4	3.1.5	3.1.6	3.1.7	3.1.8	3.1.9	3.1.10	3.1.11	3.1.12	3.1.13	3.1.14	3.1.15	3.1.16
4	4.1	4.1.1	4.1.2	4.1.3	4.1.4	4.1.5	4.1.6	4.1.7	4.1.8	4.1.9	4.1.10	4.1.11	4.1.12	4.1.13	4.1.14	4.1.15	4.1.16
5	5.1	5.1.1	5.1.2	5.1.3	5.1.4	5.1.5	5.1.6	5.1.7	5.1.8	5.1.9	5.1.10	5.1.11	5.1.12	5.1.13	5.1.14	5.1.15	5.1.16
6	6.1	6.1.1	6.1.2	6.1.3	6.1.4	6.1.5	6.1.6	6.1.7	6.1.8	6.1.9	6.1.10	6.1.11	6.1.12	6.1.13	6.1.14	6.1.15	6.1.16
7	7.1	7.1.1	7.1.2	7.1.3	7.1.4	7.1.5	7.1.6	7.1.7	7.1.8	7.1.9	7.1.10	7.1.11	7.1.12	7.1.13	7.1.14	7.1.15	7.1.16
8	8.1	8.1.1	8.1.2	8.1.3	8.1.4	8.1.5	8.1.6	8.1.7	8.1.8	8.1.9	8.1.10	8.1.11	8.1.12	8.1.13	8.1.14	8.1.15	8.1.16
9	9.1	9.1.1	9.1.2	9.1.3	9.1.4	9.1.5	9.1.6	9.1.7	9.1.8	9.1.9	9.1.10	9.1.11	9.1.12	9.1.13	9.1.14	9.1.15	9.1.16
10	10.1	10.1.1	10.1.2	10.1.3	10.1.4	10.1.5	10.1.6	10.1.7	10.1.8	10.1.9	10.1.10	10.1.11	10.1.12	10.1.13	10.1.14	10.1.15	10.1.16

4

4

ZLESN

**Vyhláška č. 298/2018 Sb.
Vyhláška o zpracování oblastních plánů rozvoje
lesů a o vymezení hospodářských souborů**

Typologický systém

§ 4

- (1) Typologický systém slouží pro klasifikaci trvalých ekologických podmínek lesů, na jejichž základě vymezuje v lesích části s podobnými růstovými a produkčními podmínkami, vyhodnocuje tyto ekologické podmínky a vytváří podklady pro vhodné lesnické hospodaření.
- (2) Typologický systém se skládá z
 - a) lesních vegetačních stupňů,
 - b) ekologických řad,
 - c) edafických kategorií,
 - d) souborů lesních typů a
 - e) lesních typů.
- (3) Typologický systém je na úrovni souborů lesních typů upraven v příloze č. 4 k této vyhlášce.

5

5

Typologický systém

- Založen na horizontálním a vertikálním členění přírodních podmínek

TYOLOGICKÝ SYSTÉM = EKOLOGICKÁ SÍŤ

- Vertikální členění

LESNÍ VEGETAČNÍ STUPNĚ

Vylišeny na základě vztahu mezi klimatem a biocenózou

- Horizontální členění

EKOLOGICKÉ ŘADY A EDAFICKÉ KATEGORIE

Vylišeny zejména na základě rozdílů půdních vlastností

6

6

ZLESN

Typologický systém - systematika

Charakterizovány

- Číselně: 1-10 (+ skupina borů – 0)
- Slovně: podle nejvýznamnějších původních dřevin daného výškového pásma

Význam slovních označení v typologickém systému: **dbBK = dubová bučina**

Většina lesních typů ve

3. lesním vegetačním stupni

7

7

Přehled lesních vegetačních stupňů a jejich klimatická charakteristika v Hercynské oblasti

Lesní vegetační stupeň			Plošný podíl v ČR	Nadmořská výška	Průměrná roční teplota	Průměrné roční srážky
číslo	označení	slovní vyjádření	%	m.n.m.	°C	mm
1	DB	<i>dubový</i>	8.3	<350	> 8.0	<600
2	bkDB	<i>bukodubový</i>	14.9	350-400	7.5-8.0	600-650
3	dbBK	<i>dubobukový</i>	18.4	400-550	6.5-7.5	650-700
4	BK	<i>bukový</i>	5.7	550-600	6.0-6.5	700-800
5	jdBK	<i>jedlobukový</i>	30.0	600-700	5.5-6.0	800-900
6	smBK	<i>smrkobukový</i>	12.0	700-900	4.5-5.5	900-1050
7	bkSM	<i>bukosmrkový</i>	5.0	900-1050	4.0-4.5	1050-1200
8	SM	<i>smrkový</i>	1.7	1050-1350	2.5-4.0	1200-1500
9	KOS	<i>klečový</i>	0.3	>1350	< 2.5	>1500
0	BO	<i>bory</i>	3.7			
10		<i>alpinský</i>				

8

8

ZLESN

Typologický systém — horizontální členění

- Ekologické řady a edafické kategorie
- Vyjadřují diferenciaci růstových podmínek podle stanovištních rozdílů (především půdních)
- Diferenciace podle půdních podmínek je výraznější než podle lesních vegetačních stupňů

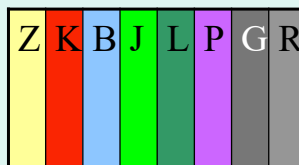
9

9

Typologický systém

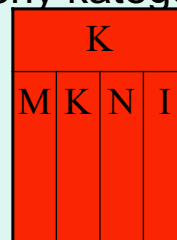
— horizontální členění

8 základních řad

Uvnitř každé řady jsou vylíšeny kategorie

Příklad - řada K:

Celkem je 24 kategorií

10

10

ZLESN

Typologický systém horizontální členění

Ekologické řady a edafické kategorie se označují velkým písmenem
začáteční písmeno hlavní charakteristiky

- X - xerothermní
- K - kyselá
- B - bohatá
- L - lužní
- O - oglejená
- R - rašelinná

Na základě uvedeného členění jsou v typologickém systému vylíšeny

Lesní typy

Soubory lesních typů

11

11

Přehled lesních typů a souborů lesních typů v ČR
(stav k 1. 1. 2023)

Klasifikace	SYSTÉM										DINA										EDAFICKÉ PŘÍSLUŠNOSTI										EDAFICKÉ KATEGORIE										EDAFICKÉ KATEGORIE										EDAFICKÉ KATEGORIE																																																																									
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	W	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	G	T	R	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	W	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	G	T	R	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	W	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	G	T	R	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	W	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	G	T	R	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	W	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	G	T
10	[Detailed grid of forest types and their combinations]										[Detailed grid of forest types and their combinations]										[Detailed grid of forest types and their combinations]										[Detailed grid of forest types and their combinations]										[Detailed grid of forest types and their combinations]										[Detailed grid of forest types and their combinations]																																																																									

www.uhul.cz
Informace o lesích

12

ZLESN

Soubory lesních typů																											
Typologie lesů														Přehled souborů lesních typů													
ř.	extrémní			kyselé						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš.		
kategorie	xerotermní	zakrslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	vláhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	bláhová	bláhová	kamenitá	suťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselé	chudá	chudá	středně boh.	středně boh./chudá	raš.		
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R			
9		9Z			9K																			9R			
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F				8A				8V			8Q	8T	8G	8R				
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R				
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R			
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R			
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R			
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O					3R			
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G				
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G				
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R			

13

Soubory lesních typů																											
Typologie lesů														Přehled souborů lesních typů													
ř.	extrémní			kyselé						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš.		
kategorie	xerotermní	zakrslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	vláhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	bláhová	bláhová	kamenitá	suťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselé	chudá	chudá	středně boh.	středně boh./chudá	raš.		
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R			
9		9Z			9K																			9R			
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F				8A				8V			8Q	8T	8G	8R				
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R				
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R			
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R			
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R			
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O					3R			
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G				
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G				
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R			

14

ZLESN

Soubory lesních typů

Typologie lesů **Přehled souborů lesních typů**

f.	extrémní			kyselé				živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená		podmáčená		raš.		
kategorie	zerotermní	zárselá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	uláhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blátnitá	hlinná	kamenitá	saťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselé	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh. chudá
	X	Z	Y	M	K	N	I	SZ	SB	SC	SB	SH	SD	SA	SJ	SL	SU	SV	SO	SP	SQ	ST	SG	SR
9		9Z			9K																			9R
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8B											8P	8Q	8T	8G	8R
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7B											7P	7Q	7T	7G	7R
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6B											6P	6Q		6G	6R
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5B											5P	5Q	5T	5G	5R
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4B	4C	4D	4E	4F	4G	4H	4I	4J	4K	4L	4P	4Q		4G	4R
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3B	3C	3D	3E	3F	3G	3H	3I	3J	3K	3L	3P	3Q			3R
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L	2V	2O	2P	2Q	2T	2G		
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G	
0	0X	0Z	0Y	0M	0K		0N		0C										0O	0P	0Q	0T	0G	0R

3 Kyselé dubová bučina

1
2
3

15

Lesní typ

dříve

3 Kyselé dubová bučina

1 *Carex pilosa*

2 *Asperula odorata*

3 *Oxalis acetosella*

♦ atd. dle zařazení do Přírodní lesní oblasti (dále jen PLO)

nyní

3K
Kyselé dbBK

0 antropogenní

1 modální

2 chudší

3 bohatší

4 sušší

5 vlhčí

7 skeletatější

9 specifická – písčité

16

ZLESN

Soubor lesních typů Lesní typ

3K1 Kyselá dubová bučina

0 antropogenní	3K Kyselá dbBK
1 modální	
2 chudší	
3 bohatší	
4 sušší	
5 vlhčí	
7 skeletnatější	
9 specifická – písčitá	

17

17

Lesní typ Lesní typ

3K1 Kyselá dubová bučina modální

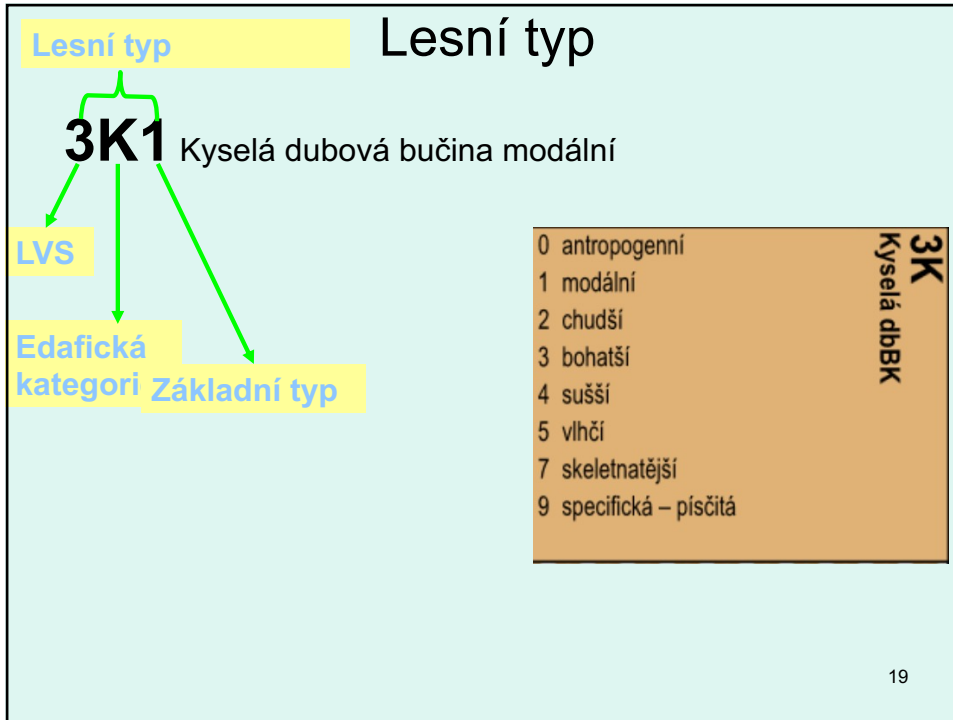
0 antropogenní	3K Kyselá dbBK
1 modální	
2 chudší	
3 bohatší	
4 sušší	
5 vlhčí	
7 skeletnatější	
9 specifická – písčitá	

18

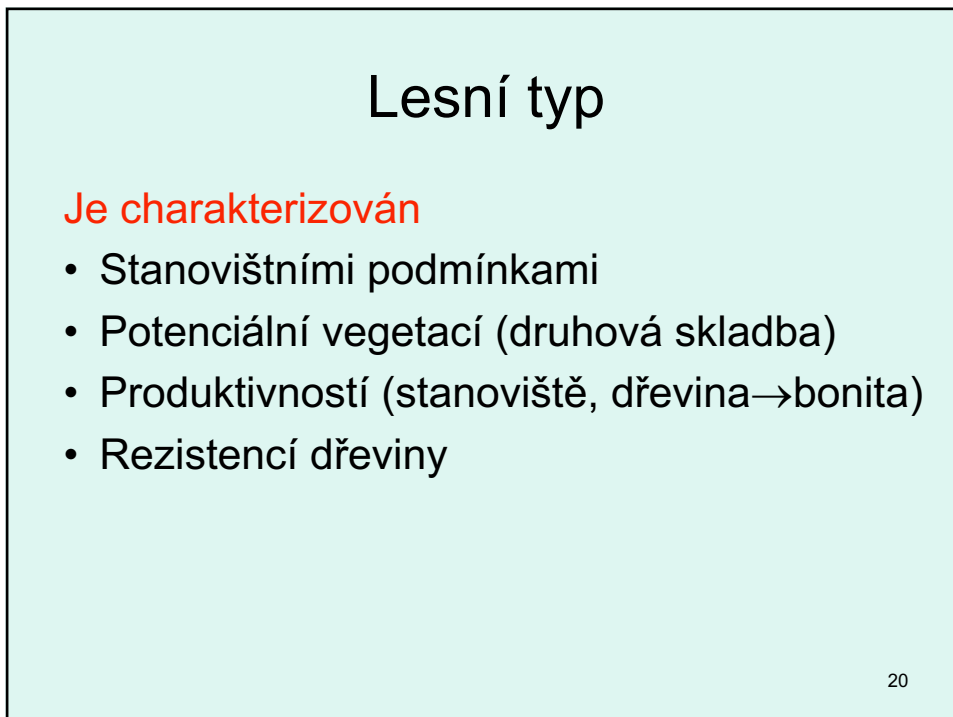
18

ZLESN

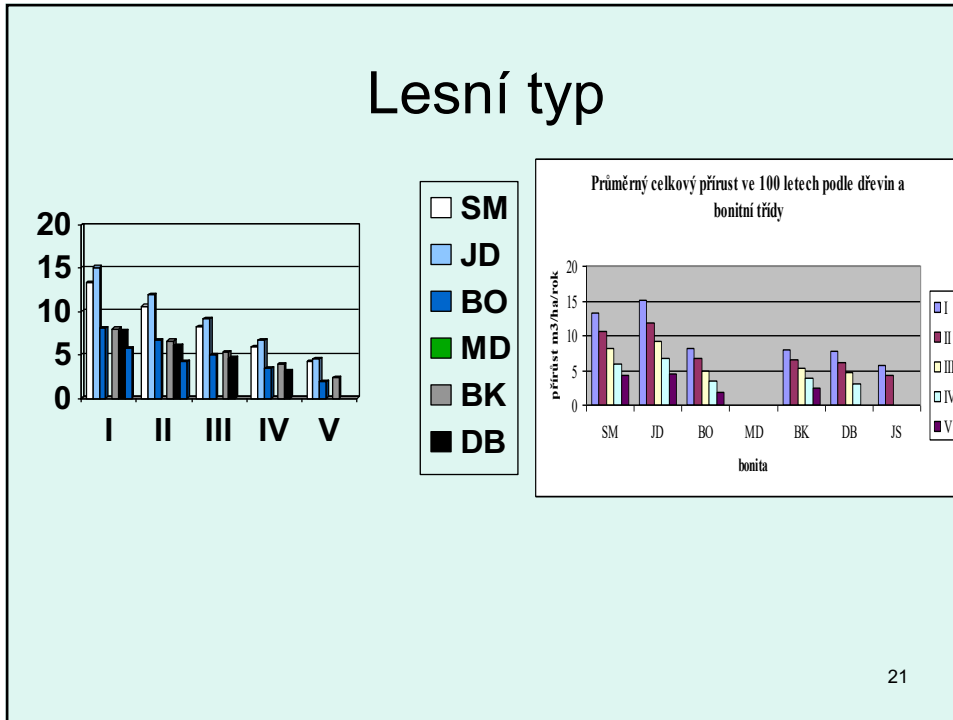
19

20

ZLESN

21

Soubory lesních typů																									
Typologie lesů										Přehled souborů lesních typů															
ř.	extrémní			kyselá						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš
kat.	xerotermní	zakuslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	udhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blátná	blátná	kamenitá	saťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř boh./chudá	
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R	
9		9Z			9K																			9R	
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F					8A				8V			8Q	8T	8G	8R	
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B							7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R	
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R	
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R	
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R	
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V						3R	
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G		
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G		
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N													0O	0P	0Q	0T	0G	0R	

22

ZLESN

1X - dřínová doubrava (0,19 %)

Dřínové doubravy zahrnují společenstva teplomilných doubrav (většinou s účastí dubu šipáku) převážně zakrslého vzrůstu, které se vyskytují na bázi bohatém geologickém podloží na extrémně suchých stanovištích teplých oblastí, hlavně na slunných svazích, temenech svahů a hřebenech v nížinách a nižších pahorkatinách do nadmořské výšky 450 m (někdy i výše).

Na vyvěřelých bazických horninách, hlavně čedičích, znělcích, tufech apod. v Českém středohoří, je půdním typem ranker typický, litický s přechody k litozem. Půda je písčitohlinitá, středně hluboká, mělká až velmi mělká, skeletovitá až skeletová. Obdobná společenstva se vyvinula na slunných skalnatých svazích na živinami bohatších horninách v Předhoří Českomoravské vrchoviny. Na vápencích, především v Českém a Moravském krasu a v Pavlovských vrších je půdním typem rendzina typická, litická či mullová. Na vyvýšených výstupech karbonáto - silikátových hornin (opuky, slíny, vápnaté pískovce, břidlice apod.) v České křídové pánvi, ve ždánických sedimentech Středomoravských Karpat aj. vznikly pararendziny typické až litické, většinou mělké a značně skeletovité. Na mělkých sprašových překryvech na štěrkopískových terasách Jihomoravských úvalů, ždánických pískovcích Středomoravských Karpat aj. je půdním typem sprašová pararendzina. Někdy může být značně skeletovitá, jindy jemně písčité (arenická). Humusovou formou je většinou mull, mullový moder nebo moder.

V přirozené skladbě převládá dub zimní, kolísavé zastoupení má dub pýřitý (šipák), který na extrémních stanovištích až převládá. Výraznou složku tvoří keřové patro, zvláště dřín, dále skalník, ptačí zob, hojně jsou dřeviny druhé velikosti - babyka, břek, muk (DBZ 6, DBP 2, HB 1, (CER), BRK 1, MK, BBK, teplomilné keře). Typickou ukázkou je porostní profil z lokality Dounáč.

Příloha 40: Porostní profil z lokality Dounáč

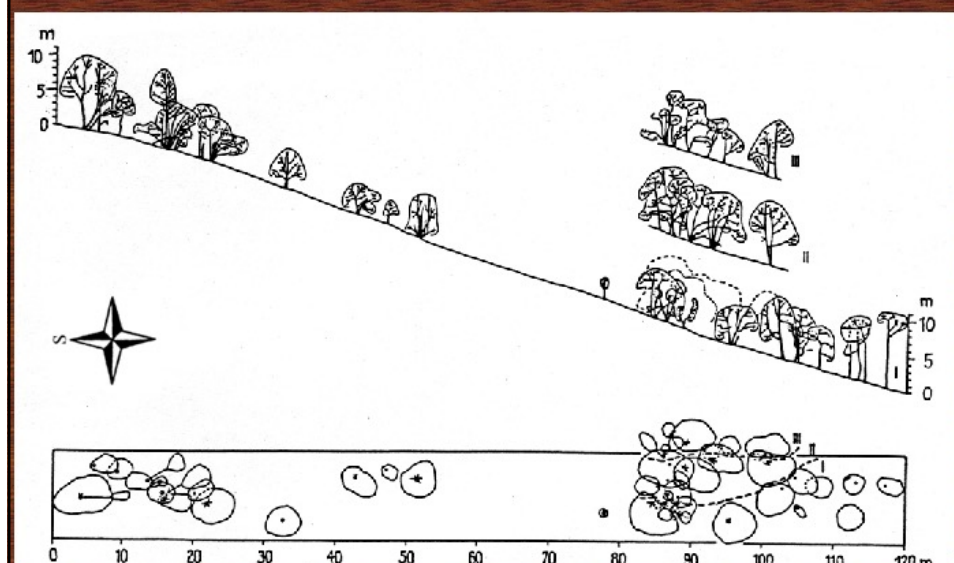
Porostní profil znázorňuje lesostep s přechodem do habrových doubrav. Stromové patro tvoří hlavně dub pýřitý (šipák) z pařezových výmladků. Všechny stromy jsou zakrslé, hlavně v okraji stepi. Hustý hlouček ve spodní části je rozkreslen ve třech pruzích.

Fytocenóza vytváří pestré mozaiku druhů, která se mění jak podle stanoviště, tak i podle hustoty stromového patra směrem k lesostepím. Význačné jsou i měnící se aspekty během roku, nejpěstřejší je jarní aspekt. V bohatém společenstvu se vedle druhů ESR 3 - vysýchavé, bohaté (háiové) uplatňují druhy ESR 2 - suché, bohaté a ESR 1 - vápnomilné. Vedle ožanky

23

Porostní profil z lokality Dounáč

Dounáč. Porostní profil znázorňuje lesostep a step s přechodem do habrových doubrav. Stromové patro tvoří hlavně dub plstnatý - šipák z pařezových výmladků. Všechny stromy jsou zakrslé, hlavně v okraji stepi a v ní. Hustý hlouček dubů ve spodní části je rozkreslen ve třech pruzích.

24

ZLESN

Rezervace Doutnáč, lesostep s dubem špákem a třemdavou (Karlštejn, 1961)

25

Soubory lesních typů

Typologie lesů **Přehled souborů lesních typů**

ř.	extrémní			kyselá				živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš	
	xerotermní	zakuslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	udhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blížitá	hlinitá	kamenitá	sutlová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř boh./chudá
kategorie	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R
9		9Z			9K																			9R
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F					8A				8V			8Q	8T	8G	8R
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B							7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O	3P	3Q			3R
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G	
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G	
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R

26

ZLESN

9Z - kosodřevina - kleč (0,16 %)

Kosodřevina - kleč zaujímá nejvyšší polohy a také nejchladnější polohy Krkonoš nad přirozenou hranicí stromové vegetace v nadmořských výškách 1.250 - 1.450 m. V ledovcových karech a na strmých skalnatých a sut'ových svazích sestupuje i níže do LVS smrkového. Izolované ostrovy kleče se na těchto specifických stanovištích vyskytují také na Šumavě (v karech Černého a Plešného jezera, na Trojmezí aj.). Klečové porosty ve vrcholové části Hrubého Jeseníku a Kralického Sněžníku nejsou původní. Reliéf terénu je značně pestrý. Kosodřevina zarůstá mírné i příkré svahy, hřebeny, náhorní plošiny i mírné poklesliny a úžlabiny. Půdy jsou většinou silně skeletovité až skeletové s hlinitopísčitou výplní. Jsou silně kyselé, minerálně velmi slabě zásobené, trvale vlhké, v pokleslinách až mokré. Půdním typem je horský [humusový podzol dřnový](#) nebo podzol a ranker podzolový či litický, v terénních pokleslinách i podzol pseudoglejový. Humusovou formou je mor, většinou značně mocný v důsledku zpomalené humifikace.

Přirozená i cílová skladba je KOS 8, SM 2, JR, vrba slezská. Vegetační kryt je velmi rozmanitý a závisí na půdní mozaice, výraznou převahu mají druhy ESR 17 - subalpínské. Často se vyskytují jako dominanty [trřina chloupkatá](#) (*Calamagrostis villosa*), smilka tuhá (*Nardus stricta*), někde i [havez česnáčková](#) (*Adenostyles alliariae*), dále [hořec tolitovitý](#) (*Gentiana asclepiadea*), [podbělice alpská](#) (*Homogyne alpina*), [rdesno hadí kořen](#) (*Polygonum bistorta*), [š'ovík alpský](#) (*Rumex alpinus*), [dřipatka horská](#) (*Soldanella alpina*), někdy [borůvka](#) (*Vaccinium myrtillus*), [brusinka](#) (*Vaccinium vitis idaea*).

Klečové porosty mají velký význam půdoochranný, vodohospodářský a protilavinový. Vůči drsným přírodním podmínkám jsou velmi odolné. Nejvíce se osvědčuje jejich houževnatost proti škodám sněhem (útlak, obrus). Jejich poslání je výlučně účelové, produkce bezvýznamná, RPP 3%. Dobře se přirozeně udržují na jednou již zaujatých půdách. Utrpěly silně tzv. "budním" hospodářstvím v Krkonoších, kdy po zničení kleče vznikly druhotné smilkové hole, v Jeseníkách pastvody dobytka. Je třeba docílit původního rozšíření kleče podle výsledků historického průzkumu.

Při postupném znovuzalesnění je výhodné vycházet od poněkud chráněných a půdně příznivějších poloh, velké mezery zalesňujeme od okrajů. Kleč vysazujeme do jamek, někdy s donášením zeminy, místy i vyvýšenou sadbou silnými sazenicemi v hustých bioskupinách. S výhodou použijeme i výsadby v rašelinocelulózových kelímcích během vegetační doby. Školky a semenišťe pro tento účel musejí být umístěny v dostatečné nadmořské výšce, nejlépe na spodním okraji klečových porostů. Ošetřování bývá nutné u třtinových a vysokobylinných typů. Výchovné zásahy zpravidla neděláme, ponecháváme porosty přirozenému vývoji. Důležité je chránit porosty před poškozováním a ničením lidmi. Nejúčinnější je důkladné poučení o

27

Obří důl pod Sněžkou je nejmohutnější ledovcový kar (Horní Maršov, Pec pod Sněžkou, 1968)

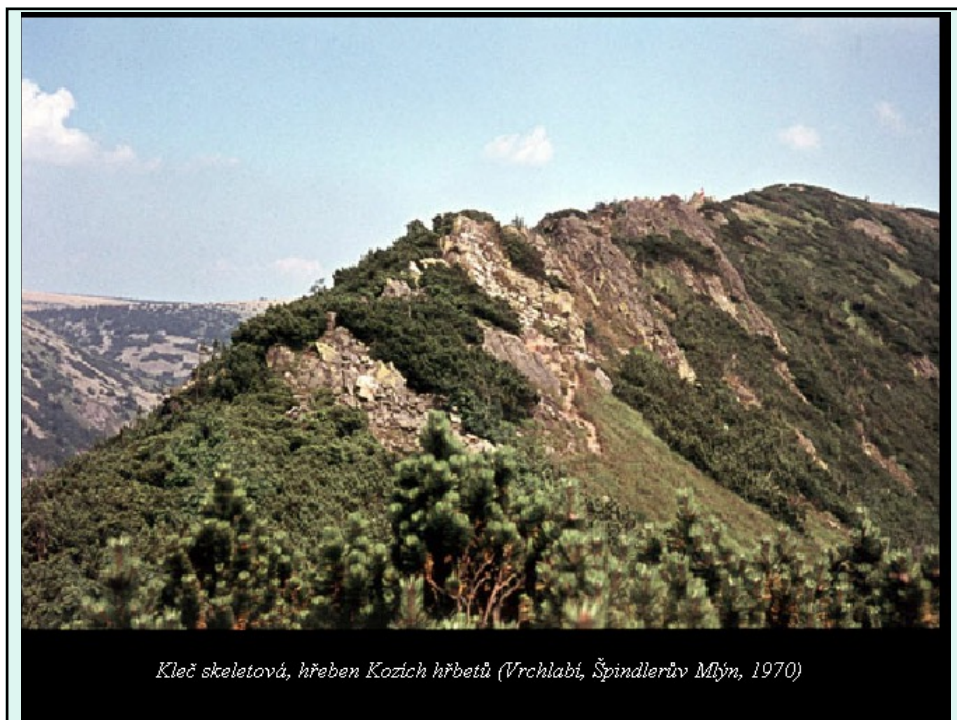
28

ZLESN

29

30

ZLESN

Soubory lesních typů																													
Typologie lesů														Přehled souborů lesních typů															
ř.	extrémní			kyselá						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená		podmáčená		raš.					
kategorie	zerotermní	zakrásá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	uláhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	hlídná	hlídná	kamenitá	suťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	středně boh.	středně boh.	středně boh.	středně boh.	středně boh.	
	X	Z	Y	M	K	N	I	SZ	SB	SC	SB	SH	SD	SA	SJ	LU	UD	VL	SO	SP	SQ	ST	SG	SR	SR	SR	SR	SR	
9			9Z				9K																					9R	
8			8Z	8Y	8M	8K	8N	8S	8F					8A				8V				8Q	8T	8G	8R				
7			7Z	7Y	7M	7K	7N	7S	7F			7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R					
6			6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R				
5			5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R				
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R					
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O						3R				
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G						
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G						
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N	0I	0S		0C									0O	0P	0Q	0T	0G	0R					

31

E.Průša	Obsah	Zásady hosp.	1. LVS - dub	1K - kyselá doubrava (0,80 %)		
Vyhledávání	Poznámky	Záložky	Rejstřík	Historie	Úvodní	Zpět
1K - kyselá doubrava (0,80 %)						
<p>Kyselá doubrava je rozšířena v nížinách, na plošinách v plochých pahorkatinách pak hlavně na slunných svazích a třebených v nadmořských výškách 200 - 400 m. Vyskytuje se především v Polabí, v Předhoří Českomoravské vrchoviny, ve Středočeské pahorkatině a na Křivoklátsku na různých horninách, zejména na nezpěvných i zpěvných sedimentech, ale i na břidlicích a krystalických horninách. Na písčitéch sedimentech převažují půdy písčité, jinak spíše hlinitopísčité, jsou kyselé, propustné, značně vysychavé. Na zpěvných horninách bývají značně mělké a značně skeletovité (zvláště na břidlicích), na písčitéch půdách jsou i hluboké. Na písčitéch půdách je častý půdní typ kambizem arenická, případně podzol arenický, jinak kambizem oligotrofní, často podzolovaná. Humusovou formou je mor nebo surový moder.</p> <p>V přirozené skladbě zcela převládá dub zimní, malou příměs tvořila břiza, ojediněle podúrovňový habr a lípa - DB 9, BR 1, JR, HB, LP, BO (jednoduché výstavby). Chyběl buk a keřové patro. Dub může přecházet někde i do zakrslých forem, často se suchými vrcholy. V podrostu se uplatňují druhy ESR 8 - suché, chudé. Často dominuje košťava ovčí (<i>Festuca ovina</i>), dále kručinka barvířská (<i>Genista tinctoria</i>), pavinec horský (<i>Jasione montana</i>), bedrník obecný (<i>Pimpinella saxifraga</i>), psineček tenký (<i>Agrostis vulgaris</i>), jestřábek chlupáček (<i>Hieracium pilosella</i>), trojzubec poléhavý (<i>Sieglingia decumbens</i>), šťirovník růžkatý (<i>Lotus corniculatus</i>), z mechů dvouhrotec chvostnatý (<i>Dicranum scoparium</i>), rokyt cypřišovitý (<i>Hypnum cupressiforme</i>) a další, při ochuzení borůvka (<i>Vaccinium myrtillus</i>).</p> <p>Porosty jsou silně ohroženy suchem, půdy jsou náchylné k degradaci, snadno se vytváří souvislý pokryv dmu. Funkce lesa je slabě výnosová, převažuje půdoochranná. Cílová skladba je BO 6, DB 3, BR 1, HB, LP, výše produkce BO 7 - 8, DB 7 - 8, BR 3. bonitní stupeň, RPP 16 %. Hospodářskou dřevinou je borovice ve skupinové směsi s dubem. Možnost pěstování etážových porostů s dubem ve spodním patře je omezena. Obmýtní doba je vhodná 100 let. Osvědčený hospodářský způsob je násečkový (skupinovitý a okrajový), s postupem obnovy od severu až východu, neboť je třeba využít zástinu v okraji. Obnovní doba je možná krátká - do 20 let.</p> <p>Přirozené obnovy lze dosáhnout před zapojením dmu, jinak je nezbytné silné zranění půdy. Při umělé obnově užíváme jamkové sadby v hustším sponu pro slabší až středně silné sazenice. Dřeviny míjíme skupinovitě. U dubu můžeme pomístně použít i síje pod motyku (po rozrušení dmu). Cílem prořezávek je vytvoření jednoduché směsi a hrubě usměrnit skladbu. Probírky provádíme podúrovňové, mírné, méně časté, snažíme se udržet náročnější dřeviny - lípu a habr.</p>						

32

ZLESN

33

Soubory lesních typů																											
Typologie lesů														Přehled souborů lesních typů													
ř.	extrémní			kyselá						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš		
kat.	xerotermní	zakuslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	udhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blátná	blátná	kamenitá	sutlová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh./chudá	raš		
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R			
9		9Z			9K																			9R			
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F					8A				8V			8Q	8T	8G	8R			
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B							7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R			
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R			
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R			
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R			
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V						3R			
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G				
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G				
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R			

34

ZLESN

5K - kyselá jedlová bučina (9,66 %)

Kyselá jedlová bučina má největší plošné zastoupení. Vyskytuje se převážně na kyselých horninách. Zaujímá různé svahy, hřbety a zvlněné plošiny ve vrchovinách, převážně v nadmořských výškách 500 - 700 (750) m. Častá je hlavně na Českomoravské vrchovině, v Krušných horách, Předhoří Šumavy a Novohradských hor, Karlovarské vrchovině, Podkrkonoší, Sudetském mezihoří a Českomoravském mezihoří. Půda je středně hluboká až hluboká, hlinitopísčité až písčitolítná, čerstvě až mírně vlhká, slabě až středně skeletovitá. Půdním typem je **kambizem typická oligotrofní**, někdy podzolovaná. Humusovou formou je moder, případně surový moder.

Přirozenou skladbu tvořil buk s proměnlivou příměsí jedle a se slabou příměsí smrku (BK 6, JD 3, SM 1, BO, BR), jednoduché výstavby. Fytocenózy mívají převážně travnatý ráz s menší pokrývností a s účastí druhů z ESR 9 - mírně vlhké, chudé. Je to hlavně **bika hajní** (*Luzula nemorosa*), **metlice křivolaká** (*Deschampsia flexuosa*), **ostice kulkonosná** (*Carex pilulifera*), **věsenka nachová** (*Prenanthes purpurea*), **mléčka zední** (*Mycelis muralis*), **svízel drsný** (*Galium scabrum*), jstřábník lesní (*Hieracium sylvaticum*), pod smrkovými porosty nastupují obvykle kyselé mechy.

Ohrožení přírodními vlivy (větrem a sněhem) je malé. Často dochází k degradaci (snížení produkce) v opakovaných smrkových monokulturách. Prosvětlené porosty pomalu zabuřeňují, na holinách převládá **řtina křovištní**. Funkce lesa je produkční, ekologické účinky porostů jsou infiltrační. Hospodářsky významná je velmi dobrá přirozená obnova smrku. Produkce je střední (SM 5 - 6, BK 5 - 6, JD 5. bonitní stupeň), RPP 47 %. V cílové skladbě lze jako ekonomickou dřevinu do značné míry uplatnit smrk za předpokladu, že v dostačující míře budou zastoupeny meliorační dřeviny. Cílová skladba je SM 7, BK 2, JD 1, MD. Výstavba porostů i snižených je jednoduchá. Minimální zastoupení buku nesmí klesnout pod 20 %. Cílovou skladbu je možno řešit v etážích - v horní smrk, ve spodní buk (alespoň pomístně krycí patro).

Obmýtní doba je vhodná 100 - 120 (130) let. Osvědčeným hospodářským způsobem, který vede k dobrým výsledkům, je násečný i podrostní způsob a jejich kombinace. Výhodné jsou okrajové clonné seče s předsumutými kotlíky. Vhodný postup je od severu až východu. Obnovní doba postačí středně dlouhá 30 (40) let. Jsou zde velmi dobré podmínky pro přirozenou obnovu, lze se jí dočkat po delší době u všech dřevin (půdy málo a zvolna zabuřeňují). V semenných letech je vhodné pomístní zranění půdy pro uspišení obnovy. Při umělé obnově se používá jamkové sadby středně silných sazenic. Dřeviny misíme skupinovitě tak, aby bukovým opadem byla ovlivněna co největší plocha. Jen zřídka je potřebná ochrana kultur před řtunami. Při prořezávkách usměrníme skladbu pro zjednodušení, ve skupinách protěžujeme převážně buk a jedlí. Probrky

35

Rezervace Selský les (Lanškroun, 1959)

36

ZLESN

Soubory lesních typů																												
Typologie lesů														Přehled souborů lesních typů														
ř.	extrémní			kyselá						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená		podmáčená		raš.				
kategorie	zerotermní	zakrásá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	uláhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	hlídná	hlídná	kamenitá	saťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	středně boh.	středně boh.	středně boh.	raš.	
	X	Z	Y	M	K	N	I	SZ	SB	SC	SB	SH	SD	SA	SI	LU	LD	LV	SO	SP	SQ	ST	SG	SR				
9		9Z																									9R	
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F					8A				8V				8Q	8T	8G	8R			
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F			7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R				
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F			6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q			6G	6R		
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q			5T	5G	5R		
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q			4G	4R			
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O							3R		
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G					
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G					
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R				

37

8K - kyselá smrčina (0,57 %)	
<p>Kyselá smrčina je rozšířena ve vyšších polohách hornatin, nejčastěji v nadmořských výškách 1.000 - 1.200 m. Na Šumavě vystupuje do výšky 1.250 m, v Krušných a Jizerských horách se vyskytuje od 950 m. Největší plošné zastoupení má v Krkonoších (9 %), menší v Jizerských horách a na Šumavě (7 %) a v Hrubém Jeseníku (5 %), malé v Orlických horách (1 %) a v Krušných horách. Zaujímá hlavně horní části svahů a náhorní plošiny. Vyskytuje se především na kyselých horninách krystalinika (žuly, ruly, svory, fylity). Půdy jsou středně hluboké až hluboké, převážně hlinitopísčité (někdy písčotuhlé), většinou značně skeletové, čerstvě vlhké. Převládajícím půdním typem je <u>humusový podzol výrazný</u> (někdy přecházející do rašelínového podzolu), v příznivějších podmínkách kryptopodzol. Humusovou formou je mor, případně rašelinný mor.</p> <p>V přirozené skladbě je dominující dřevinou smrk. Tvoří porosty špatných bonit s rozvolněným zápojem a s nízkou nasazeností korunami (SM 10, JR, BK, JD, KL). Při dolním okraji rozšíření se jednotlivě vyskytuje zakrslý buk, jedle a klen. Pokryv bylinného patra je velmi proměnlivý podle zápoje, tvoří obvykle mozaiku hloučků až skupin druhů ESR 9 - mírně vlhké, chudé, 10 - čerstvě, středně bohaté a 17 - subalpínské. V podrostu je častá <u>třina chloupkatá</u> (<i>Calamagrostis villosa</i>), <u>metlice křivoloká</u> (<i>Deschampsia flexuosa</i>), <u>kaprad' ostěnkatá</u> (<i>Dryopteris spinulosa</i>), <u>bika lesní</u> (<i>Luzula sylvatica</i>), <u>šřavel kyselý</u> (<i>Oxalis acetosella</i>), <u>ploník obecný</u> (<i>Polytrichum commune</i>), rašelínky (<i>Sphagnum</i> sp.), <u>borůvka</u> (<i>Vaccinium myrtillus</i>), z horských druhů <u>podbělice alpská</u> (<i>Homogyne alpina</i>), <u>sedmikvítek evropský</u> (<i>Trientalis europaea</i>), <u>žebrovice růzolistá</u> (<i>Blechnum spicant</i>), <u>hořec tolitovitý</u> (<i>Gentiana asclepiadea</i>).</p> <p>Produkční funkce lesa ustupuje funkcím ekologickým, především funkci vodohospodářské (regulace odtoků) a na prudších sklonech funkci půdoochranné (protierozní). Kyselá smrčiny jsou silně ohroženy dálkovými imisemi, větrem (bořivými a přepadovými větry), sněhem, jinovatkou, ledovkou i mrazem. V současné době jsou z velké míry rozvráceny. Jsou převážně řazené do lesů ochranných (do vysokohorských lesů pod hranici stromové vegetace).</p> <p>Porostní výstavba je jednoduchá, nelze po delší dobu udržet ani spodní etáž smrku. Produkční cíl je dán slabšími dimenzemi a kratším kmenem s větším podílem suků (SM 6. - 8. (9.) bonitní stupeň), RPP 32 %. Velkou část tvoří porosty ekotypicky nevhodné, které bývají již ve středním věku rozvráceny sněhem. Ty je třeba přeměnit v kratším obměti (100 let) a vyloučit je z přirozené obnovy. Normální obnovní postup je většinou znemožněn častými kalamitami. Vhodným hospodářským způsobem je postupná pruhová seč clonná a v řídkých clonných okrajích, v mírnějším terénu skupinovitá obnova s postupem proti nebezpečnému větru, který je často ovlivněn terémem. Postupy mají být voleny tak, aby se smrk přirozeně obnovil. Obmětní</p>	

38

ZLESN

39

Soubory lesních typů

Typologie lesů **Přehled souborů lesních typů**

ř.	extrémní			kyselá				živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš	
kat.	xerotermní	zakyslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	užhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blátná	blátná	kamenitá	sutlová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh./chudá
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R
9		9Z			9K																			9R
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F					8A			8V				8Q	8T	8G	8R
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R	
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L	6U	6V	6O	6P	6Q		6G	6R
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O	3P	3Q			3R
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G	
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G	
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N				0C									0O	0P	0Q	0T	0G	0R

40

ZLESN

1B - bohatá habrová doubrava (0,75 %)

Bohatá habrová doubrava se často vyskytuje v nejteplejších oblastech, zhruba do nadmořské výšky 300 m, na plošinách a mírných svazích. Půdotvorný substrát je bohatý na živiny. Vytváří se např. na čedičích, opukách, slínkách, někdy s příměsí sprašových hlín. Půdy jsou většinou hluboké, písčitohlinité až hlinité, mírně ulehle. Půdním typem je hnědozem, případně kambizem mezotrofní až eutrofní, na vápnitých horninách **kambizem rendzinová**. Humusovou formou je mullový moder nebo mull. Vlhkostně příznivější prostředí s dostatkem živin a značným podílem tepla umožňuje existenci pestrého dřevinného i keřového patra složité výstavby. Přírozená skladba: DB 8, HB 1, BK 1, LP, BB, JV, BRK, keře. Pod nesouvislou klenbou dubu tvoří spodní patro stinnější dřeviny, hlavně habr a lípa, dále babyka i javor, z keřů trnka, řešetlák, hloh, zimolez, břek, líska, ptačí zob, svída a další.

Ve fytoocenóze se výrazně uplatňují druhy ESR 3 - vysýchavé, bohaté, tzv. hájové druhy: **jaterník podléška** (*Hepatica nobilis*), **hrachor jarní** (*Lathyrus vernus*), **plícník lékařský** (*Pulmonaria officinalis*), **kopretina chocholičnatá** (*Chrysanthemum corymbosum*), **zvonek broskvolistý** (*Campanula persicifolia*), z náročnějších druhů je častý ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*). Cílová skladba: DB 6, MD 2, LP 2, HB. Výše produkce: DB 5., MD 4. - 5., LP 5. bonitní stupeň, RPP 42 %.

Bohatá habrová doubrava je společenstvem velmi citlivým, snadno se zhoršujícím porušením přírozené skladby a výstavby, protože dub sám nedovede po zničení stinných nižších pater uchovat půdu v dobrém stavu. Svoji povahou stojí mezi lesem hospodářským a účelovým (plní současně půdoochrannou funkci), neboť šterkovité půdy jsou na poměrně strmých svazích. Půda je ohrožena erozí, hrozí i zhoršení produkce změnou dřevinné skladby na nesmíšené jehličnaté porosty (proschnutí, zhoršení humusu). Vhodný hospodářský způsob je násečný, menší mírou i podrostití, s obmýtím 120 let a obnovní dobou 20 let.

Přírozená obnova listnáčů je dobrá, můžeme ve větším rozsahu použít i sje, která bývá úspěšná (dostatek vlhkosti). Všechny pěstební seče se musejí stále zabývat úpravou skladby pro značnou vitalitu listnáčů i jejich výmladků. Probírky provádíme v úrovni slabších zásahy. Snažíme se udržet výplň z keřů a dřevin druhé velikosti, protože zabraňují silnějšímu provívání i přímé insolaci přízemního patra a tím udržují příznivější vlhkost, která je tu zdrojem produkce. Obtížné je uplatnit ostatní listnaté dřeviny ze semene, protože výmladnost je zde velmi značná.

Většina pařezin je méně vhodná kvality a je třeba je převádět, neboť produkční možnosti tohoto souboru jsou vyšší. Pokud

41

42

ZLESN

Soubory lesních typů																								
Typologie lesů										Přehled souborů lesních typů														
ř.	extrémní			kyselá					živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená		podmáčená		raš.	
kategorie	zerotermní	zakrnělá	skleťová	chudá	normální	kamenitá	uláhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	hlinitá	hlinitá	kamenitá	saťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh., chudá
	X	Z	Y	M	K	N	I	SZ	FB	CB	HB	DB	DA	JA	LB	UB	VB	OB	PB	QB	TB	GB	RB	
9		9Z			9K																		9R	
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F				8A				8V			8Q	8T	8G	8R	
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R	
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L	6U	6V	6O	6P	6Q		6G	6R
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O					3R
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L			2O	2P	2Q	2T	2G	
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G	
0	0X	0Z	0Y	0M	0K		0N		0C										0O	0P	0Q	0T	0G	0R

43

1U - topolový luh (0,12 %)	
<p>Topolový luh se vyskytuje v širokých údolních nivách velkých řek do nadmořské výšky zhruba 280 m. Vrbtopolový luh (měkký luh) - nejbližší vodní toku se jako iniciální lesní společenstvo utvářejí na málo vyvinutých půdách vrby - vrby bílé s příměsí vrby křehké. K vrbám se pak dále od vodního toku mísí topoly, v Polabí a Pooohří topol černý, v Jihomoravských lužích navíc topol bílý a šedý. V terénních sníženinách s trvalejším zamokřením je častá olše. Půdy jsou pravidelně zaplavované, hladina proudící podzemní vody značně kolísá v závislosti na hladině vodního toku, zhruba od 0,5 do 1,0 m. Záplavová voda nestagnuje, rychle opadáva, půdy jsou propustné, písčité nebo hlinitopísčité. Půdním typem je arenická fluvizem, humusovou formou je mull. Přirozená skladba je VR 3, TP (bílý, černý, šedý) 5, OL 2, JS.</p> <p>Jasanopolový luh (přechodný luh) - tvoří přechod od vrbtopolového k jilmovému luhu (tvrdému luhu). V porostní skladbě se vedle topolů uplatňují jasan ztepilý, v jilmových lužích navíc i jasan úzkolistý, dále jilmy a dub letní. Půda je hlinitopísčitá, hlinitá až jílovitohlinitá, stále vlhká, dospod mokrá, podzemní voda je 0,5 - 1,5 m pod povrchem. Periodické záplavy v důsledku horší propustnosti půdy pro vodu trvají déle, takže sedimentují jemnější půdní částice. Půdním typem je fluvizem glejová, humusovou formou mull. Přirozená skladba je TP 3, JS 2, DB 2, OL 2, JL 1, VR.</p> <p>Ve fytocenóze převládá ESR 15 - mokré se stagnující vodou a ESR 14 - s mírně proudící vodou. Je tu velká pokryvnost vysokých rostlin. V podrostu bývá dominantní kopřiva dvoudomá (<i>Urtica dioica</i>), chrastice rákosovitá (<i>Baldingera arundinacea</i>). Hojný je kosatec žlutý (<i>Iris pseudacorus</i>), blatouch bahenní (<i>Caltha palustris</i>), tužebník jilmový (<i>Filipendula ulmaria</i>), šťovík klubkatý (<i>Rumex conglomeratus</i>), vysoké ostřice - ostřice štíhlá (<i>Carex gracilis</i>), ostřice pobřežní (<i>Carex riparia</i>). V kombinaci druhů měkkého a tvrdého luhu přicházejí druhy ESR 12 - vlhké, středně bohaté a ESR 13 - vlhké, bohaté - popenec břechťanolistý (<i>Glechoma hederacea</i>), orsei jarní (<i>Ficaria verna</i>), bršlice koží noha (<i>Aegopodium podagraria</i>), česnáček lékařský (<i>Althia officinalis</i>), kostival lékařský (<i>Symphytum officinale</i>), děhel lesní (<i>Angelica sylvestris</i>) a další.</p> <p>Funkce lesa je převážně hospodářská, částečně půdoochranná (kolem toku drží půdu při povodních) a vodohospodářská. Produkce je nadprůměrná (DB 2., OL 2., JS 1. bonitní stupeň), RPP 86 %. Zamokření je stálé, časté jsou záplavy, při nichž bývají půdy ohroženy abrazí (odnášením zeminy). Stromy v okolí toků bývají poškozeny ledovými krami. Půdy velmi zaburňují, často vysokými ostřicemi. Porosty, zejména kolem toků a na mokřadech, mají volný zápoj. Cílová skladba je blízká přirozené (DB 3, JS 3, TP 3, OL 1, alternativa TP 10) a plní nejlépe funkce lesa. Můžeme uplatnit i menší nesmíšené</p>	

44

ZLESN

Horní les u Lednice, topolový luh při opadávání záplavy (Židlochovice, Valtice, 1967)

45

Soubory lesních typů																											
Typologie lesů																											
Přehled souborů lesních typů																											
ř.	extrémní			kyselá						živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmáčená		raš		
kat.	xerotermní	zakuslá	skeletová	chudá	normální	kamenitá	udhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blátná	blátná	kamenitá	saťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh./chudá	raš		
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R			
9		9Z			9K																			9R			
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F					8A				8V				8Q	8T	8G	8R		
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B							7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R			
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A		6L		6V	6O	6P	6Q			6G	6R		
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R			
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q			4G	4R		
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O	3P	3Q				3R		
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G				
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G				
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R			

46

ZLESN

7R - kyselá rašelinná smrčina (0,24 %)

Kyselá rašelinná smrčina se vyskytuje v horských polohách v pokleslinách na náhorních plošinách a v plochých dnech údolí, především v Krušných horách, na Šumavě, v Novohradských a Jizerských horách, většinou v nadmořských výškách 700 - 1.050 m. V inverzních polohách sestupuje až do výšky 600 m. Rašeliniště, zvláště v blízkosti pramenů, bývají bochníkovitě vyklenutá. Půdním typem je silně kyselá oligotrofní organozem typická, případně organozem glejová. Shora bývá jen slabá vrstva dobře rozložené rašeliny i rašelínový horizont má převážně mezický charakter, podíl nerozloženého organického materiálu kolísá kolem 50 %. Zamokřené vrstvy rašeliny (většinou v hloubce větší než 0,5 m) jsou špatně rozložené, fibrické.

Původní dřevinou je smrk, přimíšena bývá bříza pýřitá a jeřáb (SM 9, BR 1, JR). Fytocenózu tvoří jak druhy ESR 16 - rašelinné, tak i 17 - subalpínské. Chudou kombinaci tvoří **borůvka** (*Vaccinium myrtillus*), **metlice křivolaká** (*Deschampsia flexuosa*), **třtina chloupkatá** (*Calamagrostis villosa*), **podbělice alpská** (*Homogyne alpina*), **kaprad' osténkatá** (*Dryopteris spinulosa*), **sedmikvítěk evropský** (*Trientalis europaea*), rašelínky (*Sphagnum* sp.) a mechy - **ploník obecný** (*Polytrichum commune*), **ploník ztenčelý** (*Polytrichum formosum*), dvouhrotec chvostnatý (*Dicranum scoparium*), někdy **plavuň pučivá** (*Lycopodium annotinum*) a **rohozec trojlaločný** (*Bazzania trilobata*).

Porosty jsou velmi silně ohroženy větrem a sněhem, velmi silně jsou i škody mrazem (mrazové polohy), půdy silně trpí zamokřením, zaburšení je střední - keříčkového rázu. Účelový les má zde vodohospodářskou funkci. Produkce je podprůměrná, (SM 6. - 8. bonitní stupeň), RPP 32 %. Cílová skladba je SM 10, JR, BR. Obmýtní doba je minimálně 120 let, obnovní doba delší než 40 let. Výstavba porostů je jednoduchá, místy volnějšího zápoje. Kmeny jsou spádné, hluboko zavětvené, často do 2/3 délky kmene. Stálou porostní složkou je bříza pýřitá, která se dobře v porostech přirozeně udržuje.

Vhodný způsob obnovy je podrostní, uskutečňovaný postupně na malých plochách, s postupem obnovy úzkostlivě proti větru. Smrk se v keříčcích řídce zmlazuje a pro zajištění náletu vyžaduje zvýšený přívod tepla. Uměle obnovujeme vyvščenou sadbou, silnými sazenicemi v řídkém sponu. Kultury je třeba zřídka ošetřovat. Výchovné zásahy jsou zaměřeny na dosažení stability porostů. Dosáhneme toho již silným zředováním nárostů a kultur, probíráme pak silně v úrovni tak, aby koruny tvořily více než 1/2 délky kmene. Kde je přirozená obnova slabší, doplníme ji ve světlínách podsadbou silnými sazenicemi.

Holiny zalesňujeme od okrajů, někdy použijeme přechodné dřeviny (břízu pýřitou). Zalesnění holin je velmi obtížné pro škody mrazem. Porosty ekotypicky nevhodné jsou silně rozvráceny větrem a sněhem, např. v Krušných horách. Místy dochází ke druhotnému zhoršení oživením a narůstáním rašeliny. Ekotypicky vhodné porostní zbytky je třeba využit pro obnovu

47

48

ZLESN

Soubory lesních typů

Typologie lesů **Přehled souborů lesních typů**

f.	extrémní			kyselá				živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená		podmáčená		raš.		
kategorie	zerotermní	zárná	skletová	chudá	normální	kamenitá	uléhavá	středně boh.	svahová	vysychavá	normální	blátná	hlávná	kamenitá	saťová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh. chudá
	X	Z	Y	M	K	N	I	SZ	FB	C	B	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R
9		9Z			9K																			9R
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F				8A				8V			8Q	8T	8G	8R	
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B						7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R	
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A	6J	6L		6V	6O	6P	6Q		6G	6R
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A			4V	4O	4P	4Q		4G	4R	
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O					3R
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L		2V	2O	2P	2Q	2T	2G	
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G	
0	0X	0Z	0Y	0M	0K		0N		0C										0O	0P	0Q	0T	0G	0R

49

4R - svěží reliktní smrčina (0,12 %)	
<p>Svěží reliktní smrčina je rozšířena mimo souvislý přirozený areál smrku. Na větších plochách se vyskytuje jen v Třeboňské pánvi, jinak v ostatních pánvích a v zamokřených pokleslinách plošin a plochých dnech údolí v pahorkatině značně omezeně, převážně v nadmořských výškách 400 - 550 m, ostrůvkovitě i níže (např. v Polabí, Lužické pahorkatině). Půdním typem je většinou organozem typická mezická, případně organozem glejová. Hnědočerný, dobře rozložený saprický rašelínový horizont je kyprý, vlhký, mocnější než 0,5 m. V zamokřených spodních vrstvách rašeliny převažují zbytky nerozloženého organického materiálu. Při okrajích rašelinišť se zmenšuje hloubka rašeliny a ve zrašeliněném horizontu začíná převažovat minerální složka půdy nad organickou.</p> <p>Přirozená skladba je SM 10, OL, JD, BR, BO. Ve fytocenóze se uplatňují druhy ESR 10 - čerstvé, středně bohaté, dále 11 - střídavě vlhké (i z vyšších poloh), 12 - vlhké, středně bohaté a 9 - mírně vlhké, chudé. Je to štável kyselý (<i>Oxalis acetosella</i>), mléčka zední (<i>Mycelis muralis</i>), starček hajní (<i>Senecio nemorensis</i>), kaprad' ostěnkatá (<i>Dryopteris spinulosa</i>), papratka samice (<i>Athyrium filix femina</i>), bika chlupatá (<i>Luzula pilosa</i>), třtina chloupkatá (<i>Calamagrostis villosa</i>), ostřice třeslicovitá (<i>Carex brizoides</i>), zběhovce plazivý (<i>Ajuga reptans</i>), čarovník alpský (<i>Circaea alpina</i>), přeslička lesní (<i>Equisetum sylvaticum</i>), vrbina obecná (<i>Lysimachia vulgaris</i>), borůvka (<i>Vaccinium myrtillus</i>).</p> <p>Ohrožení porostů je střední až silné zamokřením, větrem, buřením, v inverzních polohách mrazem. Funkce lesa je produkční, ekologické účinky desukční. Produkce je nadprůměrná (SM 3. - 4. bonitní stupeň), RPP 83 %. Cílová skladba je SM 10, OL. Obmýtní doba pro smrk je 100 - 130 let, obnovní doba 40 let. Pro obnovu porostů je vhodná okrajová seč clonná s předsunutými clonnými skupinami.</p> <p>Obrazová příloha Porosty 4R/01 Smrkové porosty se snadno vyvracejí, přechodové rašeliniště (Rožmítal pod Třemšínem, Hutě, 1960) 4R/02 Kvalitní porost smrku a borovice, vývrat z rašelinné půdy (Jindřichův Hradec, Kardašova Řečice, 1965)</p>	

50

ZLESN

51

Ekologické řady a edafické kategorie

Řada	Základní kategorie	Vedlejší kategorie	Přechodné kategorie	Charakteristika
(B) Živná	B (bohatá)			Živné půdy na různém podloží
		H (Hlinitá)		Obdoba B na hlinitých půdách a spraších
		C Vysýchavá		Slunné polohy, vápence, čediče
			S (středně bohatá)	Přechody mezi kategorií K a B
(K) Kyselá	K (Kyselá)			Vyvinuté půdy na různém podloží
		I (Uléhavá)		Obdoba kategorie K na hlínách
		M (Chudá)		Na velmi chudém podloží
			N (Kamenitá)	Exponovaná stanoviště, přechod k (Z)
(Z) Extrémní	Z (Zakrslá)			Převážně na silikátovém podloží
		X (Xerothermní)		Na bárickém podloží
			Y (Skeletová)	Přechody ke kategorií N

52

52

ZLESN

Hospodářské soubory

- Soubory lesních typů jsou příliš detailní pro diferenciaci hospodářských opatření
- Proto byly v podmínkách lesního hospodářství (LH) ČR vylišeny hospodářsko-pěstební jednotky – tzv. **hospodářské soubory**

53

53

Hospodářské soubory

Hospodářský soubor - definice

- Základní jednotka rámcového plánování
- Jeho prostřednictvím se uskutečňují hospodářskoúpravnická, těžební a pěstební opatření

54

54

ZLESN

Hospodářské soubory

Hospodářský soubor – charakteristika

- Shodné funkční zaměření (lesy hospodářské, ochranné, zvláštního určení)
- Jednotné přírodní podmínky (příbuzné soubory lesních typů, cílová druhová skladba dřevin)
- Současné porostní poměry (současná druhová skladba, stav porostů)

55

55

OCHRANNÉ LESY - LESY NA MIMOŘÁDNĚ NEPŘÍZNIVÝCH STANOVIŠTÍCH

Typologie lesů		Přehled souborů lesních typů																						
ř.	extrémní	kyselá					živná				oboh. humusem			oboh. vodou			oglejená			podmařená		raš.		
ř.	kereterní	zalesná	skletová	chudá	normální	kamenitá	vlhková	středně boh.	prásková	vysycená	normální	vlhká	vlhká	kamenitá	sutlová	lužní	údolní	vlhká	středně boh.	kyselá	chudá	chudá	středně boh.	stř. boh./chudá
ř.	X	9	Y	M	F	N	I	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
9		9Z			9K																			9R
8		8Z	8Y	8M	8K	8N		8S	8F				8A					8V			8Q	8T	8G	8R
7		7Z	7Y	7M	7K	7N		7S	7F		7B							7V	7O	7P	7Q	7T	7G	7R
6		6Z	6Y	6M	6K	6N	6I	6S	6F		6B	6H	6D	6A	6J	6L	6U	6V	6O	6P	6Q		6G	6R
5		5Z	5Y	5M	5K	5N	5I	5S	5F	5C	5B	5H	5D	5A	5J	5L	5U	5V	5O	5P	5Q	5T	5G	5R
4	4X	4Z	4Y	4M	4K	4N	4I	4S	4F	4C	4B	4H	4D	4A				4V	4O	4P	4Q		4G	4R
3	3X	3Z	3Y	3M	3K	3N	3I	3S	3F	3C	3B	3H	3D	3A	3J	3L	3U	3V	3O					3R
2	2X	2Z		2M	2K	2N	2I	2S		2C	2B	2H	2D	2A		2L	2U	2V	2O	2P	2Q	2T	2G	
1	1X	1Z		1M	1K	1N	1I	1S		1C	1B	1H	1D	1A	1J	1L	1U	1V	1O	1P	1Q	1T	1G	
0	0X	0Z	0Y	0M	0K	0N		0C											0O	0P	0Q	0T	0G	0R

56

56

ZLESN

Hospodářské soubory

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 298/2018 Sb.
Rámcové vymezení cílových hospodářských souborů

VYMEZENÍ CÍLOVÝCH HOSPODÁŘSKÝCH SOUBORŮ				RÁMCOVĚ			
Cílový hospodářský soubor (CHS) a podsoubor (PCIS)			Minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin (%)	Doporučený podíl melioračních a zpevňujících dřevin (%)	Dřeviny základní		
ozn. CHS	název CHS	ozn. PCIS			Dřeviny základní cílové (DZC)	Dřeviny základní přípravné (DZP)	
13	Přirozená borová stanoviště (a stanoviště borových doubrav)	a	0M (kromě 0M2, 0M5) 0K 0N (kromě 0N2)	5	5 15 10	BO	BR, MD, OS
		b	0O 0P 0Q (kromě 0Q4)	10	30 15 15		
		c	0C (kromě 0C4)	5	5		
		d	1M	30	50		
		e	1L (kromě 1L5, 1L7, 1L8)	50	100		
		f	1L7, 1L8 1L5 1L	50 50 100	100 100 100		
19	Lužní stanoviště (nižších poloh)	a	1N 2N 1Se 2Se 2de	50	70 65 70 65 60	BO, DEZ	BR, MD, OS
		b	1C (kromě 1C5, 1C9) 2C (kromě 2C9) 1E 1F 1Se 2Se	50	80 70 80 70 75 70		
21	Exponovaná stanoviště nižších poloh	a	1A (kromě 1A9) 2A (kromě 2A8, 2A9) 1De 1Ee		80 70 80 80	BO, DEZ	BR, MD, OS
		b	1N 2N 1Se 2Se 2de	50	70 65 70 65 60		
		c	1C (kromě 1C5, 1C9) 2C (kromě 2C9) 1E 1F 1Se 2Se	50	80 70 80 70 75 70		
		d	1M	30	50		
		e	1L (kromě 1L5, 1L7, 1L8)	50	100		
		f	1L7, 1L8 1L5 1L	50 50 100	100 100 100		

59

Vyhláška č. 298/2018 Sb.

Vyhláška o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů

§ 3

(2) Základní hospodářská doporučení pro hospodářské soubory jsou

- cílová druhová porostní skladba**, kterou se rozumí doporučené zastoupení dřevin v mytním věku, vyjádřené v procentech, které je vhodné z hlediska zabezpečení funkcí lesů v dané přírodní lesní oblasti; při stanovení cílové druhové porostní skladby se vychází z rámcového vymezení druhové skladby porostů uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce,
- minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu** uvedený v příloze č. 2 k této vyhlášce,
- hospodářský způsob**
 - podrostití, při němž obnova lesních porostů probíhá pod ochranou těženého porostu,
 - násečný, při němž obnova lesních porostů probíhá na souvislé vytěžené ploše, jejíž šíře nepřekročí průměrnou výšku těženého porostu, popřípadě i pod ochranou přilehlého porostu,
 - holosečný, při němž obnova lesních porostů probíhá na souvislé vytěžené ploše, širší než průměrná výška těženého porostu a
 - výběrný, při němž těžba za účelem obnovy a výchovy lesních porostů není časově a prostorově rozlišena a uskutečňuje se výběrem jednotlivých stromů nebo skupin stromů na ploše porostu,
- obmýtí**, kterým se rozumí plánovaná rámcová ustálená produkční doba lesních porostů, zařazených do hospodářských souborů, udávaná počtem let zaokrouhleným na desítky; při stanovení obmýtí se vychází z hodnot uvedených v příloze č. 3 k této vyhlášce,
- obnovní doba**, kterou se rozumí plánovaná průměrná doba, která uplyne od zahájení do ukončení úmyslné obnovy lesního porostu, zařazeného do hospodářského souboru, udávaná počtem let, zaokrouhleným na desítky; při stanovení obnovní doby se vychází z hodnot uvedených v příloze č. 3 k této vyhlášce a
- hospodářský tvar**
 - vysoký, pro lesní porosty vzniklé ze semen nebo sadebního materiálu lesních dřevin,
 - nízký, pro lesní porosty vzniklé výmladností a
 - střední, pro lesní porosty, u kterých spodní etáž vznikla převážně výmladností a jedna či více horních etáží vznikly převážně ze semen nebo sadebního materiálu lesních dřevin.

60

ZLESN

Hospodářské soubory

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 298/2018 Sb.

Základní hospodářská doporučení podle hospodářských souborů pro odvození závazného ustanovení maximální celkové výše těžby

Hospodářský soubor				Obmýti (v letech)	Obnovní doba (v letech)
Dílový hospodářský soubor	Porostní typ				
13 Přirozená borová stanoviště (a stanoviště borových doubřav)	1	i	SM ohrožený	60-80	20-30
	3	k	BO kvalitní	130 (110-140)	20
	3		BO běžné kvality	100 (90-130)	20
	3	s	BO nepřirůstavý	110 (90-140)	20
	5		DB běžné kvality	130 (120-150)	20-30
	7		listnatý	70 (60-80)	20
	7	a	AK	70-80	20
	8		DZP běžné kvality	20-50	20
	9	x	pařezina tvrdá	20 (20-40)	10
	1	i	SM ohrožený	60-80	20-30
19 Přirozená lužní stanoviště (nižších poloh)	5	k	DB kvalitní	150 (130-180)	20-30
	7	k	listnatý kvalitní	110 (80-130)	20
	7		listnatý	70 (50-90)	20
	7	o	OL	80 (70-90)	20
	7	j	JS	90 (80-120)	20
	7	t	TP	30-40	10
	9	x	pařezina tvrdá	20 (20-40)	10
	9	y	pařezina měkká (včetně VR a DZP)	10-20	10
	1	i	SM ohrožený	60-80	20-30
	3		BO běžné kvality	120 (100-130)	20-30
21 Exponovaná stanoviště nižších poloh	5		DB běžné kvality	130 (110-150)	20-30
	5	n	DB nekvalitní	110 (80-120)	20-30
	7		listnatý	80 (60-90)	20
	7	a	AK	60-80	20
	8		DZP běžné kvality	20-50	20
	9	x	pařezina tvrdá	20 (20-40)	10
	1	i	SM ohrožený	60-80	20-30
	3		BO běžné kvality	110 (90-130)	20-30
	5		DB běžné kvality	130 (110-150)	20-30
	23 Kyselá stanoviště nižších poloh	5	n	DB nekvalitní	110 (80-120)
5			DB běžné kvality	130 (110-150)	20-30
7			listnatý	70 (60-90)	20

61

Hospodářské soubory

- 01 Mimořádně nepříznivá stanoviště
- 02 Vysokohorské lesy pod hranicí stromové vegetace
- 03 Lesy v klečovém lesním vegetačním stupni

62

62

ZLESN

Hospodářský soubor – schéma označení

Kategorie	1. Číslo Poloha	2. Číslo Edafická řada	3. Číslo Porostní typ (dřevina)
hospodářské	1-5	lichá	1-smrk
zvláštního určení		sudá	2-jd 3-bo .
ochranné		01 02 03	. . .

63

Rámcové směrnice hospodaření

Rámcové směrnice pro
příslušný HS

- **Hospodářský způsob**
- **Tvar lesa**
- **Obmýtlí**
- **Obnovní doba**
- **Obnovní číslo**
- **Cílová druhová skladba**
- **Zásady obnovy lesa**
- **Zásady výchovy**
- **Ohrožení porostů**
- **Funkce lesa hlavní, vedlejší**

64

64

ZLESN

KONEC

65

65